

V I Lenin

Rapport om arbetarnas ekonomiska situation i Petrograd och arbetarklassens uppgifter, hållen på ett sammanträde med arbetarsektionen av Petrograds arbetar- och soldatdeputerades sovjet den 4 (17) december 1917

Tidningsreferat

Revolutionen den 25 oktober var ett bevis på utomordentligt hög politisk mognad hos proletariatet som visade sig vara i stånd att oryggligt motstå bourgeoisin. För socialismens fullständiga seger fordras emellertid en kolossal organisationsstryka, genomsyrad av insikten om att proletariatet måste bli den härskande klassen.

Proletariatet står inför uppgiften att reorganisera statsskicket i socialistisk riktning, ty hur lätt det än är att argumentera för en medelväg så är varje sådan väg betydelselös eftersom landets ekonomi har nått ett tillstånd som inte tillåter några medelvägar. Det finns ingen plats för medelvägar i vår gigantiska kamp mot imperialismen och kapitalismen.

Frågan gäller att segra eller besegras.

Arbetarna måste inse detta och det gör de också. Det framgår av att kompromissmedelvägarna förkastas av dem. Ju mer djupgående omvälvningen är, desto fler aktivt verksamma krävs det för att ersätta den kapitalistiska apparaten med en socialistisk. Även om det inte förekom något sabotage skulle småbourgeoisins krafter vara otillräckliga. Uppgiften kan lösas endast genom att folkmassornas krafter på djupet dras med, genom massornas självverksamhet. Därför gäller det för proletariatet att för ögonblicket inte tänka på att förbättra sin situation utan på att bli den härskande klassen. Att hoppas att landsbygdens proletariat klart och otvetydigt inser sina intressen är omöjligt. Det kan endast arbetarklassen göra, och varje proletär måste, i insikt om det stora perspektivet, känna sig som ledare och dra med sig massorna.

Proletariatet måste bli den härskande klassen i den meningen att den skall leda de arbetande massorna och bli den klass som dominerar politiskt.

Fördomen att endast bourgeoisin kan styra staten måste bekämpas. Proletariatet måste åta sig ledningen av staten.

Kapitalisterna gör sitt bästa för att försvåra uppgiften för arbetarklassen. Och för varje arbetarorganisation – fackförbund, företagskommitté m. m. – gäller det att leverera en avgörande strid på det ekonomiska området. Bourgeoisin förstör allt, saboterar allt i syfte att torpedera arbetarrevolutionen. Uppgiften att organisera produktionen faller helt på arbetarklassen. En gång för alla måste man bryta med föreställningen att statsangelägenheterna, ledningen av banker och företag är en uppgift som överstiger arbetarnas möjligheter. Allt detta kan emellertid lösas endast genom ett enormt dagligt organisationsarbete.

Det gäller att organisera utbyte av produkter och införa systematisk registrering och kontroll. Det är arbetarklassens uppgift, och kunskaper för dess lösning har den hämtat ur företagslivet.

Varje företagskommitté måste inte bara befatta sig med det egna företagets angelägenheter utan också känna sig som en organisationscell i hela statslivets uppbyggnad.

Att utfärda ett dekret om privatäganderättens avskaffande är lätt. Det är emellertid endast arbetarna själva som kan och måste omsätta dekretet i praktiken. Det må vara hänt att fel och misstag begås – de begås av den nya klassen under uppbygget av ett nytt liv.

Det finns inte och kan inte finnas någon konkret plan för hur det ekonomiska livet skall organiseras.

Ingen kan tillhandahålla en sådan plan. Men det kan uträttas nedifrån, av massan, genom dess erfarenhet. Naturligtvis kommer anvisningar att ges och vägar att utstakas, men det kommer nu an på att börja samtidigt både uppifrån och nedifrån.

Sovjeterna måste förvandlas till organ som reglerar hela produktionen i Ryssland. Men för att de inte skall bli staber utan trupper krävs arbete på djupet ...*

Arbetarmassan måste åta sig organisationen av kontroll och produktion i en hela landet omfattande skala. För framgång borgar inte organisation av personer utan organisation av hela den arbetande massan, och om vi uppnår detta och får igång det ekonomiska livet så kommer allt som motstår oss att försvinna av sig självt.

Pravda nr 208, den 20 (7) december 1917 och *Soldatskaja Pravda* nr 104, den 14 december 1917

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 146-148

---

* Några otydligt skrivna ord har utelämnats. – Red.